

Mál nr. 108/2021**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys 26. febrúar 2019.****Gögn.**

1. Málskot dags. 18. mars 2021, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V til nefndarinnar, dags. 14. apríl 2021, ásamt fylgigögnum.
3. Bréf lögmanns M, dags. 20. apríl 2021, ásamt tölvupósti M dags. 8. október 2019.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 26. febrúar 2019 verið að afferma steypumót af vörubíl með starfsfélögum sínum. Sérstakur krani hafi verið notaður við afferminguna og sé hann í eigu tilgreinds fyrirtækis, annars en X, og stjórnandi kranans á vegum þess fyrirtækis. M lýsir atvikum þannig að hvasst hafi verið í veðri og hafi komið sterk vindhviða sem hafi ýtt steypumóti í hífingu til hliðar þannig að M datt niður af palli bifreiðarinnar og hlaut við það líkamstjón.

M telur að vinnuveitandi hans, X, beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans þar sem engin þjálfun hafi átt sér stað um framkvæmd þess verkþáttar sem átti að framkvæma, eða því verklagi sem átti að viðhafa, auk þess sem M hafi verið gert að skrifa undir áhættumat eftir atvikið. Einnig telur M að varhugavert hafi verið að vinna verkið sem honum var falið að vinna í því hvassviðri sem hafi verið og vísar um það til gagna frá Veðurstofu Íslands um vindstyrk frá 15,3 til 18,9 m/sek í hviðum. M kveðst einnig hafa fengið þau skilaboð að verk sem þessi ættu að vinnast hratt og ekki hafi verið nægilega gætt að verkstjórn og aðbúnað á vinnustaðnum í samræmi við fyrirmæli laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum sem og fyrirmæli tengdum reglum. Einnig vísar M til þess að slys M hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins þrátt fyrir óvinnufærni hans og þannig verið brotið gegn fyrirmælum um tilkynningarskyldu skv. 79. gr. laga nr. 46/1980.

V telur að M hafi ekki sýnt fram á að líkamstjón hans sé hægt að rekja til saknæms vanbúnaðar af hálfu X eða saknæmra mistaka starfsmanna X. V telur það rangt og ósannað að vindur hafi verið orsök slyss M með vísan til þess að þær einingar sem hafi verið hífðar hafi verið það þungar að vindur hafi ekki átt að geta hreyft við þeim, auk þess sem ekki sé minnst á vind í fyrstu gögnum málsins. V telur að orsök slyssins sé sú að M hafi ekki komið sér í skjól áður híft var og hann hafi fengið viðvörðun um hífingu áður en hún hófst. Einnig vísar V til þess að M hafi unnið hjá X í tæp tvö ár þegar hann slasaðist og hafi auk þess haft langa reynslu af vinnu á byggingarstað. V telur verkið hafa verið einfalt og ekki þurft umfangsmikla verkstjórn og að M hafi undirritað áhættumat vegna verkþáttarins. Auk þessa bendir V á að stjórnandi kranans hafi stýrt hífingu og sá sé ekki starfsmaður X.

Álit.

Í málinu liggur fyrir, m.a. í málskoti M sjálfs, að sá sem stjórnaði krana sem notaður var til að hífa steypumót eða forsteyptar einingar af vörubílspalli hafi ekki verið starfsmaður X. Þegar litið er til þess sem liggur fyrir um orsök líkamstjóns M verður ekki annað ráðið en að það hafi komið til við slíka hífingu, þannig að það sem híft var hafi ýtt við M með þeim afleiðingum að hann féll af palli vörubifreiðarinnar. Verður að ætla þeim sem stjórnar krana við slíka hífingu að gæta þess sérstaklega að hífingin sé framkvæmd án hættu fyrir samstarfsmenn kranastjórnandans. Verður ekki fullyrt m.v. fyrirliggjandi gögn að veðuraðstæður hafi verið þannig að X hefði átt að stoppa af hífingu, verkstjórn af hálfu samstarfsmanna M hjá X hafi verið ábótavant eða aðstæður á vinnustaðnum þannig að einhver slíkur hafi átt að grípa inn í atburðarásina. Skilyrði til skaðabótaábyrgðar X eru því ekki fyrir hendi og þannig á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 11. maí 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.